

Az ember közösségben érzi jól magát

Interjú Szabó Lajossal az Erkel Ferenc Művelődési Központ igazgatójával, arról, hogy milyen Budakeszi kulturális élete, arról, hogy mi a feladata egy művelődési háznak és arról, hogy miért szereti ezt a munkát.

– Mikor lett népművelő?

– Debrecenben végeztem 30 esztendeje. Első munkahelyem Pest megyében a Nyársapáti tanaközpont klubkönyvtára volt.

– Mi változott azóta?

– Egyetlen szóval: minden. Akkoriban a művelődési ház feladata a helyi művelődéspolitikát megvalósítása volt. Csodálatos közösségek, amatőr együttesek jöhettek létre – a hatalom erős kontrollja alatt. A 80-as évek elejétől egyre több dolgot lehetett csinálni a kultúra, és később a közélet területén is: a szakma fontos szerepet játszott a reformkörök létrejöttében.

Az 1990-es önkormányzati törvény az akkor megalakuló 3200 önkormányzatnak adta a feladatot, hogy közösség-szervező pontként használják a művelődési házakat. Ezek aztán az elmúlt 17 év alatt a helyi társadalmi organikus részévé váltak: 2300 helyen még megvan az eredeti intézmény. '95 óta a „költészetvétségi intézmény” státusz is

átalakult – lehet Bt, Kft, Kht vagy akár egyéni vállalkozás formában is működtetni.

– Ön melyik mellett teszi le a garast?

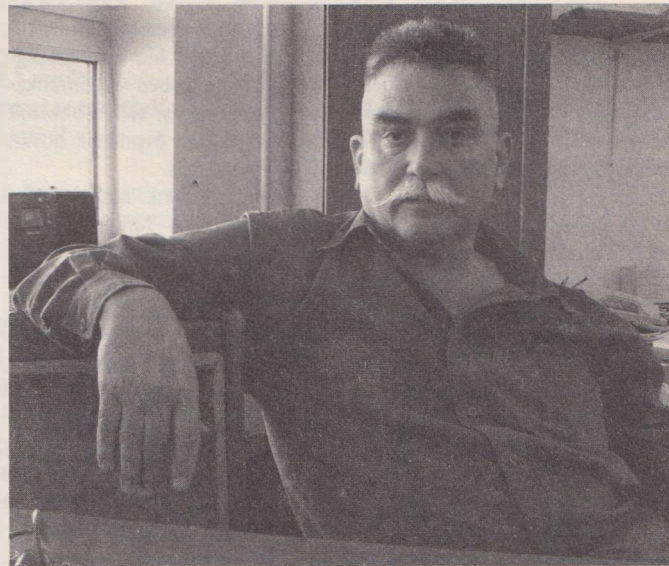
– Számomra a francia és belga minta a legszimpatikusabb, ahol a közösségeket képviselő egyesületek tartják fenn a közösségi tereket.

– Milyennek találja Budakeszi kulturális életét?

– Óriási dolog, minden túlzás nélkül állíthatom, hogy példa az egész ország számára az a hallatlanul erős civilszféra, amely a városban él és dolgozik. Több mint 40 közösség aktív kulturális téren is! A mi feladatunk, hogy segítsük a munkájukat, hogy teret adjunk számunkra. Nagyon szépek a városi rendezvények, s nem utolsó szempont, hogy egy hosszú ideje együtt dolgozó, jól összeszokott csapat végzi itt a házban a munkát. Értékesek a településhez tartozó hagyományok, és sok lehetőséget tartogat úgy a sváb múlt, mint Mezei Mária vagy Erkel Ferenc öröksége. Ehhez járul a Himnusz-szobor és az Országzászló országos hírneve.

– Mi az, ami nehézséget okoz?

– Az épületünk nem felel meg egy dinamikusan fejlődő kisváros igényeinek. Nagyon hiányzik egy több funkciós színházterem.

– Miben látja a továbblépés lehetőségét?

– A városban rajtunk kívül több kulturális szintér van: a Prohászka aulája, a Kálvin terem, és a Szent László ház. Mindegyikben rendkívül értékes munka folyik, ám nincs közöttük semmiféle koordináció. Az előrelépést ennek megteremtése jelentené, hogy ne legyenek párhuzamos rendezvények.

– Mennyire penzfüggő a kultúra?

– A kultúra abszolút penzfüggő. Négy-öt éve mindenhol

egyre nehezebb a helyzet, egyre kevesebb a pénz. Ha pénzt kell elvenni valahonnan, általában a kultúrától vesznek el. Sok függ tehát a város gazdasági lehetőségeitől, de mi is mindent megteszünk például pályázatok írásával.

– Miért csinálja ezt a munkát?

– Az ember közösségben érzi jól magát. Nekem megadatott, hogy részese lehettem, hogy szervezhettem ilyen közösségeket. Szeretek örömet szerezni az embereknek.

szjm

Én komolyan vettem...

Budakeszi képviselő testületének az előzetesen elfogadott 2007. évi költségvetési koncepció, működésre vonatkozó részének egy mondata így hangzik „a tervezett reformok fő célkitűzése a tartós kiadás-csökkenés”. A határozat 6. pontja szerint „minden közalkalmazotti, köztisztviselői és munkavállalói juttatásnál az adható jellegű kifizetéseknek a részletes felülvizsgálatára mindenképpen szükség van”.

A komolyan vett koncepció döntéskimenetelét, más frakcióbeli képviselőtársakkal, a város gazdasági egyensúlyának megteremtése érdekében igyekeztem befolyásolni. Felvállalva a határozat 6. pontjának érintettjeivel az átmeneti szembe kerülést, amíg deficitese gazdasági helyzetben van a város, a polgármester után a testület is mondjon le a tiszteletdíjáról.

Kérdem, az esküt tett, választott képviselők (legyűrve a személyes érzelmeiket, frakció

fejelmet.) valóban a köz érdekét szolgálják? A pártfrakciók jelzői helyett, („óhajlista, demagógia, nem etikus, hagyjuk abba, mert mennem kell”) pénzügyileg és tartalmilag hasznosabb hozzászólás lett volna reálisan értékelni a költségvetés elénk terjesztett átláthatatlan számadatait.

A képviselőknél kötelessége a polgároknak joga tudni, hogy mire költi a Hivatal az adóforintokat! A helyi adó emeléséből származó 21 millió, a felújítás-fejlesztés helyett, adható jövedelemként beépült a működési költségbe!

Szükséges a törvénynek való megfelelés, a határidőtartás, de nem elég a meghirdetett „új” gazdálkodási szemlélethez. Az új testületnek sokkal több valós, kiszámítható tényadatra, széleskörű, többszöri egyeztetésre lett volna szüksége, hogy a 3 milliárdos költségvetési rendelet, megnyugtatóan elfogadásra kerüljön.

Hihetetlen értékvesztésben élünk, a kevés pozitívum sem kapcsolódhat össze, címkézés nélkül. Ezért visszautasítok minden „ebbe, vagy abba” a frakcióba való tartozás híresztelését! Én a Budakesziért Függetlenek egyesületének tagja, vezetője vagyok. Egyedüli képviselőjeként kísérlem meg a város, benne 557 választónk életkörülményeit jobbítani az I szavazatommal. Egyedülként, mert az őszi választásokon egyesületünk kénytelen volt szembesülni némely kampánypartner tisztességtelen akciójával! Nincs ellenérgépekem, ügyet meggyőződésből képviselek. A Budakeszi közélet iránti személyes elkötelezettségem mélyről fakad, s kizárja, hogy politikai frakciók elméletével gondolkodjam, és közös szavazógép szerez szavazzak.

Somlóvári Józsefné
képviseelő, Szoc. biz. elnök